

אל הפרק

עם פרישת ד"ר שי גור

אין בכוונתי, ואף לא ביכולתי לסקור ולציין את פעליו של ד"ר גור משך עשרות שנים אשר שירת בתפקידו כוטריןר את משק המקנה הישראלי.

לענין זה בודאי ימצאו טובים, חכמים, ובעיקר קר ותיקים ממני. מה גם שמשוכנע אני שדברי אלו הינם רק בבחינת ציון־דרך וסיכום ביניים. ד"ר גור, בודאי ימצא לו תפקיד נוסף בו יוכל להביא תועלת לפי נסיונו הרב וכושרו.

כאשר אדם פורש לגימלאות מהווה הדבר בראש ובראשונה בעיה של הסתגלות אותו אדם לדרך־חיים אחרת משהורגל בה מזה עשרות שנים.

גם לגבי הציבור, אותו הוא משרת, מהווה הפרישה, מטבע הדברים, נקודת מפנה מסויימת, כי האדם בונה את התפקיד לפי מידתו ולפי אופיו.

אין כל ספק בלבי שהשירותים הווטריןאריים ימשיכו גם להבא במתן שירותים לענף, כי לכך הרי נוצרו, אך עם זאת כלל אינני בטוח שהדברים ימשיכו להתנהל באותה רוח שהתנהלו בעבר, ועל אותה רוח, רצוני להוסיף מלים אחדות. כפי שהזכרתי לעיל — לא אנכי האיש להע-

ריך מלוא פעלו של שי גור. לי עצמי היה העונג (למרות הניכוחים וחלוקי־דעות) לעמוד עמו בקשרים די הדוקים הנובעים מתפקידו, ותפקידו, שבמקרה זה אינטרס משותף לנו — בריאות הבקר וקידום הענף.

גישתו של ד"ר גור לבעיות, ולעתים בעיות קשות ואחריות רבה בצידן, היא עניינית, ללא גינוני טקס, כשבראש ובראשונה טובת הענף לנגד עיניו.

דרכו לפתור בעיות בשכל ישר, מתוך הבנת כלל הבעיה, וללא עמידה על קוצו של יו"ד, הביאו לו לא פעם „צרות“, אפילו מידי עמיתו למקצוע.

כושרו להחליט החלטות בלתי שיגרניות, מבלי לחפש „כיסוי“ רשמי, גם הן לא הביאו לו „נחת“.

הרבה יותר קל למלא תפקיד בהתאם לתקנות מבלי לקבל אחריות אישית וכו'.

משך שש השנים, בהן שיתפנו פעולה, הכרתי וכיבדתי באיש את תכונותיו אלו כאדם, ואלו הדברים אשר חושש אני יחסרו לנו בצאתו לגימלאות.

אורי יטבת